

C-356/24. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2024. május 16.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Landesverwaltungsgericht Kärnten (Ausztria)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. május 16.

Felperes:

A.B.

Alperes hatóság:

Kärntner Landesregierung

[omissis]

Ügyszám: KLVwG-2548/10/2023**V É G Z É S**

A Landesverwaltungsgericht Kärnten (karintiai regionális közigazgatási bíróság, Ausztria) A.B.-nek (Klagenfurt am Wörthersee, [omissis]) a Kärntner Landesregierung (Karintia tartomány kormánya, Ausztria) 2023. szeptember 20-i [omissis], az egyenértékű korábbi szolgálati idő beszámítása iránti kérelmet elutasító határozata ellen benyújtott fellebbezése ügyében az EUMSZ 267. cikk alapján az alábbi kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1)

Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, különösen az EUMSZ 45. cikket és a 492/2011 rendelet 7. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a más uniós tagállamban szerzett, releváns korábbi szolgálati idő nem számít bele az előmeneteli referencia-időpontba, ha a köztisztviselő fennálló illetménybeli helyzete a munkáltatónak egy mérlegelésen alapuló aktusa (előléptetés) révén, és már nem időbeli előmenetel útján jött létre,

és ez a nemzeti szabályozás úgy rendelkezik, hogy az előmeneteli referencia-időpontot csak akkor kell újra meghatározni, ha a jelenlegi illetménybeli helyzetet az előmeneteli referencia-időpont határozza meg?

2)

Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot, különösen 2000/78 irányelvnek a Charta 21. cikkével összefüggésben értelmezett 1., 2. és 6. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a más uniós tagállamban szerzett, releváns korábbi szolgálati idő nem számít bele az előmeneteli referencia-időpontba, ha a köztisztviselő fennálló illetménybeli helyzete a munkáltatónak egy mérlegelésen alapuló aktusa (előléptetés) révén, és már nem időbeli előmenetel útján jött létre, és ez a nemzeti szabályozás úgy rendelkezik, hogy az előmeneteli referencia-időpontot csak akkor kell újból meghatározni, ha a fennálló illetménybeli helyzetet az előmeneteli referencia-időpont határozza meg, a munkáltató vonatkozó iránymutatásai szerint azonban a szóban forgó előléptetésre csak (az előmeneteli referencia-időponttól számítandó) 19 és 25 év elteltével kerül sor, és az ily módon idősebb köztisztviselőket érint?

3)

Ellentétes-e a munkavállalók szabad mozgásának az EUMSZ 45. cikkben és a Charta 20. cikkében meghatározott elveivel az olyan nemzeti szabályozás, amely alapján az egyenértékű szakmai tevékenység időszakai teljes mértékben beszámítanak az előmeneteli referencia-időpontba, ha e szakmai tevékenység gyakorlására Ausztrián kívül (az EGT valamely szerződő felének vagy az EU valamely tagállamának területén, olyan államban, amelynek állampolgárai az osztrák állampolgárokkal azonos jogokkal rendelkeznek a szakma gyakorlásához, vagy az Európai Unió valamely intézményében vagy Ausztria részvételével működő nemzetközi intézményben) került sor, miközben a magánszektorban, belföldön végzett egyenértékű szakmai tevékenység nem számítható be?

A. Az alapeljárás tárgya és a tényállás:

Az 1968. xx. xx. napján született osztrák állampolgár felperes 2005. október 3-án szerződéses alkalmazottként kezdte meg a munkáját (Karintia tartomány) területi önkormányzatánál a „Műszaki Szakszolgálat” Út- és Hídépítési Osztályán (= tartományi hatósággal kötött magánjogi munkaviszony). Az előmeneteli referencia-időpontot 2001. szeptember 8-ában határozták meg.

A Karintia tartományi hatóságnál történő szolgálatba lépését megelőzően a felperes 1987. október 1. és 2003. április 4. között belföldön az Európai Unió más országaiban (Németországban, Lengyelországban, Magyarországon és Horvátországban) magánmunkáltatóknál szerzett szolgálati időt. 2003. október 13. és 2005. október 2. között Karintia tartomány alkalmazásában állt a munkaviszony alapvető elemeiről tájékoztató okirat alapján.

A Karintia tartománnyal létesített munkaviszony 2005. október 3-i kezdetekor a felperesnek (az 1994. évi Kärntner Landesvertragsbedienstetengesetz [a Karintia tartománnyal létesített szerződéses alkalmazotti jogviszonyról szóló törvény], a továbbiakban: K-LVVG 41. §-a alapján) a 18. életévének betöltése és a munkaviszony kezdete között négy év, 0 hónap és 25 napot számították be az előmeneteli referencia-időpont meghatározása céljából. Itt a katonai szolgálati időkről, a Karintia tartománynál a munkaviszony alapvető elemeiről tájékoztató okirat alapján eltöltött időszakokról, valamint egy év és hat hónap beszámításáról van szó. Ennek az egy évnek és hat hónapnak a maximálisan beszámítható időszakként való beszámítását a törvény akkor írja elő, ha a magánszektorban töltött szolgálati idők nem bírnak különös jelentőséggel a Karintia tartománynál való foglalkoztatás szempontjából, és ha a beszámítás közérdekből sem indokolt. Ezt a rendelkezést alkalmazták, és egy év és hat hónapot vettek figyelembe az előmeneteli referencia-időpont meghatározásakor.

A felperest 2010. január 1-jei hatállyal köztisztviselőnek (= az tartománnyal fennálló közjogi közszolgálati jogviszony), a B foglalkoztatási csoport III. besorolási osztály 7. fizetési fokozatába tartozó, „üzemeltető és útfelügyelő” szolgálati ágba nevezték ki. Azóta az 1994. évi Kärntner Dienstrechtsgesetz (a karintiai közszolgálati jogviszonyról szóló törvény, a továbbiakban: K-DRG) az irányadó az illetménybeli helyzet meghatározására. A K-DRG 143. §-a szerint az előmenetelre az előmeneteli referencia-időpont vonatkozik, amelyet a K-DRG 145. §-a szerint kell meghatározni.

A Karintia tartománnyal fennálló szolgálati jogviszony kezdetén (2001. szeptember 8.) meghatározott előmeneteli referencia-időpontot vették át a közszolgálati jogviszonyra is.

A következő fizetési fokozatba való előmenetelre 2011. július 1-jét határozták meg, és ennek alapján hajtották végre a következő években az előmeneteleket.

A felperest 2016. január 1-jén léptették elő az „üzemeltető és útfelügyelő” szolgálati ágban a következő besorolási osztályba (B/V/02), majd 2022. január 1-jén az azt követő VI. besorolási osztályba (konkrétan: B/VI/01).

A jelenlegi nemzeti jogi helyzet alapján (a K-DRG 145. §-ának (11) bekezdése) a korábbi külföldi, a szolgálati jogviszony kezdetének időpontjában egyenértékű tevékenységnek minősülő szolgálati időket teljes egészében be kell számítani az előmeneteli referencia-időpontba.

A felperes 2022. november 14-i kérelmében az Ausztriában és más uniós országokban teljesített korábbi szolgálati idővel egyenértékű időszakok beszámítását kérte, és a beszámításból eredő bérkülönbséget utólagos kifizetését követelte.

A Kärntner Landesregierung (Karintia tartomány kormánya, a továbbiakban: alperes hatóság) a 2023. szeptember 20-i határozatával elutasította e kérelmet az LGBl. 82/2011. sz. törvény VI. cikkének (7) bekezdése alapján. Az elutasítás

indokolásában az szerepelt, hogy a felperest (az időalapú előmenetellel szemben) „soron kívüli előléptetéssel” 2022. január 1-jei hatállyal nevezték ki a VI. besorolási osztályba. Az illetménybeli helyzetet ezért már nem az előmeneteli referencia-időpont határozza meg, mivel a köztisztviselő előléptetésének a hatóság mérlegelési jogkörébe tartozó, azt jogilag megalapozó aktusára az 1994. évi K-DRG 181. §-ának a K-DRG 143. §-tól eltérő előléptetési rendelkezése – és így már nem az előmeneteli referencia-időpont – az irányadó.

A VI. cikk (7) bekezdésének első mondata az előmeneteli referencia-időpont újbóli meghatározásához olyan esetet feltételez, amikor „a fennálló illetménybeli helyzetet a referencia-időpont határozza meg”. Ez az átmeneti rendelkezés 2012. január 1-jén lépett hatályba. A K-DRG 2019. december 21-én hatályba lépett 305b. §-ának (2) bekezdése tartalmazza a (nagy részét azonos szövegű) hatályos jogszabályi rendelkezést.

E határozat ellen nyújtott be fellebbezést a felperes a Landesverwaltungsgericht Kärntenhez (karintiai regionális közigazgatási bíróság). A fellebbezésben azt kéri, hogy az 1987. október 1. és 2003. április 4. közötti, Ausztriában és más EU-tagállamokban teljesített, vonatkozó korábbi szolgálati időt vegyék figyelembe az előmeneteli referencia-időpont kiszámításakor, és hogy az előmeneteli referencia-időpontot 1988. július 5-ével határozzák meg.

Az alperes hatóság a fellebbezést 2023. december 5-én határozathozatalra benyújtotta a Landesverwaltungsgericht Kärntenhez (karintiai regionális közigazgatási bíróság), és hozzáfűzte, hogy a Verfassungsgerichtshof (alkotmánybíróság, Ausztria) 2023. október 4-i, G192/2023. számú határozata megerősítette az 1994. évi K-DRG 145. §-a (11) és (12) bekezdésének az alkotmányosságát.

B. A nemzeti jogi szabályozás

A legutóbb az LGBl. 60/2019. számával módosított Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (a karintiai közszolgálati jogviszonyról szóló, 1994. évi törvény, a továbbiakban: K-DRG; LGBl. 71/1994. sz.)

143. §

Előmenetel

(1) Az előmenetelt referencia-időpont alapján határozzák meg. Amennyiben e törvény az alábbiakban másként nem rendelkezik, a III. foglalkoztatási csoport második fizetési fokozatába történő előmenetelhez szükséges időszak öt év, a többi fizetési fokozat tekintetében pedig két év.

(2) Az előmenetelre a kétéves vagy ötéves időszak leteltét követő január 1-jén vagy július 1-jén kerül sor (előmeneteli időpont), amennyiben az előmenetel e napon nem kerül sor elhalasztására vagy felfüggesztésére. A kétéves vagy ötéves

határidő akkor is az előmeneteli időpontban minősül elértnek, ha az előmeneteli időpontot követő március 31-i vagy szeptember 30-i lejárta előtt ér véget.

[...]

A legutóbb az LGBl. 81/2021. számával módosított Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (a karintiai közszolgálati jogviszonyról szóló, 1994. évi törvény, a továbbiakban: K-DRG; LGBl. 71/1994. sz.)

145. §

Előmeneteli referencia-időpont

(1) Az előmeneteli referencia-időpontot úgy kell meghatározni, hogy – a (4)–(8) bekezdésben szereplő korlátozások sérelme nélkül – az alkalmazás napját megelőző időszaknak kell tekinteni az alábbi, azon év június 30-át követő időszakokat, amelyben az iskolai oktatás első évének megkezdésétől számított kilenc tanévet teljesítették, vagy amely évben azokat teljesítették volna:

- 1. a (2) bekezdésben említett időszakokat teljes egészükben;*
- 2. az egyéb időszakokat, amelyek*
 - a) megfelelnek a (3) bekezdésben előírt feltételeknek, teljes egészükben*
 - b) nem felelnek meg a (3) bekezdésben előírt feltételeknek,*
 - aa) hároméves időtartamig teljes egészükben tekintetbe kell venni és*
 - bb) legfeljebb további három év időtartamig felerészükben tekintetbe kell venni.*

[...]

(11) Teljes egészében be kell számítani a (2) bekezdés és az (1) bekezdés 2. pontja szerinti olyan időszakokat, amelyekben a gyakorolt szakmai tevékenység a közszolgálati jogviszony megkezdésének időpontjában gyakorolt tevékenység tekintetében egyenértékű tevékenység végzésére került sor, amennyiben e tevékenységek gyakorlására Ausztrián kívül

- 1. az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes valamely szerződő fél vagy az Európai Unió valamely tagállamának területén, vagy*
- 2. olyan államban, amelynek állampolgárai az osztrák állampolgárokkal azonos jogokkal rendelkeznek a szakma gyakorlására, vagy*

3. az Európai Unió valamelyik intézményében vagy valamely, Ausztria részvételével működő nemzetközi intézményben

került sor.

[...]

A legutóbb az LGBl. 60/2019. számával módosított Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (a karintiai közszolgálati jogviszonyról szóló, 1994. évi törvény, a továbbiakban: K-DRG; LGBl. 71/1994. sz.)

181. §

Előléptetés

(1) *Az előléptetés az általános közigazgatásban dolgozó köztisztviselő kinevezése a foglalkoztatási csoportjának következő besorolási osztályába.*

[...]

(4) *Az előléptetést követően a köztisztviselő abban az időpontban lép elő, amikor a (3) bekezdés szerint teljesítette volna az új besorolási osztály következő fizetési fokozatának eléréséhez szükséges követelményeket, legkésőbb azonban két év elteltével. Egy besorolási osztály legmagasabb fizetési fokozatában eltöltött idő legfeljebb négy év erejéig számítható be. A fentiekől eltérően, azokban az esetekben, amikor a magasabb besorolási osztályba történő előléptetéshez a legalacsonyabb besorolási osztály legmagasabb fizetési fokozatában kötelezően két évet kell eltölteni, az e besorolási osztály legmagasabb fizetési fokozatában eltöltött időt legfeljebb négy év erejéig beszámítják, amennyiben az meghaladja az ebben a fizetési fokozatban kötelezően teljesítendő időt. A 143. § és a 144. § értelemszerűen alkalmazandó.*

[...]

A legutóbb az LGBl. 81/2021. számával módosított Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 (a karintiai közszolgálati jogviszonyról szóló, 1994. évi törvény, a továbbiakban: K-DRG; LGBl. 71/1994. sz.)

[...]

305b. §

Az egyes rendelkezések hatálya

[...]

(2) *Az előmeneteli referencia-időpontnak és az ebből következő illetménybeli helyzetnek az e törvénynek az LGBl. 60/2019. számú törvénnyel módosított 143. és 145. §-a alapján történő újbóli megállapítását hivatalból, indokolatlan késedelem*

nélkül és kizárólag azokban az esetekben kell elvégezni, amelyekben a fennálló illetménybeli helyzetet az előmeneteli referencia-időpont határozza meg. [...]

[...]

(4) Az olyan személyek tekintetében, akik referencia-időpontját nem kell újraszámítani a (2) bekezdésben foglaltak szerint,

- 1. e törvénynek a 2003. december 31-én hatályos 143. és 145. §-át kell továbbra is alkalmazni, ha az előmeneteli referencia-időpontjukat az 1995. szeptember 30-án hatályos 145. § alapján határozták meg, akkor továbbra is az 1995. szeptember 30-án hatályos változatot kell alkalmazni,*

[...]

20. A karintiai közszolgálati jogviszonyról szóló törvénymódosítás, 17. karintiai tartományi szerződéses alkalmazottakról szóló törvénymódosítás; a karintiai önkormányzati alkalmazottakról szóló törvény, 1993. évi karintiai városi alkalmazottakról szóló törvény és karintiai önkormányzati szerződéses alkalmazottakról szóló törvény, mindegyik módosított változata, LGBL. 82/2011. szám

A VI. cikk (7) bekezdése

(1) Hatályba lépnek az alábbi rendelkezések:

[...]

(7) Az előmeneteli referencia-időpontnak és az ebből következő illetménybeli vagy díjazási helyzetnek az e törvénynek az 1994. évi K-DRG-nak az I. cikk szerint módosított 143. és 145. §-a alapján vagy az 1994. évi K-LVBG-nek a II. cikk szerint módosított 41. és 42. §-a alapján történő újbóli megállapítását csak kérelemre és kizárólag azokban az esetekben kell elvégezni, amelyekben a fennálló illetménybeli helyzetet az előmeneteli referencia-időpont határozza meg.

[...]

Karintia tartomány köztisztviselőinek előmenetelére, szolgálati időn alapuló előrelépésére és előléptetésére vonatkozó iránymutatások, Karintia tartomány kormányának 1998. október 20-i határozata, LAD-PW-22/1-98 szám

[...]

IV.

ELŐLÉPTETÉS

A tartományi köztisztviselő előléptetése a tartományi kormány mérlegelési jogkörébe tartozik.

Csak olyan köztisztviselőt lehet előléptetni, aki megfelel az alábbi követelményeknek, és akinek a közszolgálatban nyújtott teljesítménye és képességei, valamint a közszolgálatban és azon kívül tanúsított magatartása indokolja az előléptetést, figyelembe véve a vonatkozó létszámtervet és az álláshelyek rendszerezésére vonatkozó tervet.

a) *Időbeli követelmények:*

<i>Foglalkoztatási csoport</i>	<i>V. besorolási osztály</i>	<i>VI. besorolási osztály</i>	<i>VII. besorolási osztály</i>	<i>VIII. besorolási osztály</i>
<i>A</i>	<i>9 év</i>	<i>13 év</i>	<i>19 év</i>	<i>30 év</i>
<i>B</i>	<i>19 év</i>	<i>25 év</i>	<i>31 év</i>	
<i>C</i>	<i>29 év</i>			

Ezeket az éveket az előmeneteli referencia-időponttól kell számítani.

[...]

C. Az uniós jogi rendelkezések

A 492/2011 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése

„Valamely tagállamnak egy másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgárát a foglalkoztatási és munkafeltételek tekintetében nem kezelhetik állampolgársága miatt a hazai állampolgároktól eltérő módon, különösen, ami a javadalmazást, a munkaviszony megszüntetését és munkanélkülivé válás esetén az újraelhelyezést vagy újrafoglalkoztatást illeti.”

A 2000/78 irányelv 1. cikke

„Ennek az irányelvnek a célja a valláson, meggyőződésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló, foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem általános kereteinek a meghatározása az egyenlő bánásmód elvének a tagállamokban történő megvalósítására tekintettel.”

A 2000/78 irányelv 2. cikke

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában az "egyenlő bánásmód elve" azt jelenti, hogy az 1. cikkben említett okok alapján nem szabad semmiféle közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetést tenni.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában:

a) közvetlen hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha egy személy egy másikhoz képest kedvezőtlenebb elbánásban részesül, részesült vagy fog

részesülni egy hasonló helyzetben az 1. cikkben hivatkozott okok bármelyike alapján;

- b) közvetett hátrányos megkülönböztetés akkor áll fenn, ha egy látszólag semleges előírás, feltétel vagy gyakorlat egy bizonyos vallású vagy meggyőződésű, egy bizonyos fogyatékoságú, egy bizonyos életkorú vagy egy bizonyos szexuális irányultságú személyt más személyekkel szemben hátrányos helyzetbe hoz, kivéve ha
- i. az előírás, feltétel vagy gyakorlat törvényes cél által objektíve igazolható, és a cél elérésére irányuló eszközök megfelelők és szükségesek;[...]"

A 2000/78 irányelv 6. cikke

„(1) A 2. cikk (2) bekezdése ellenére a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az életkoron alapuló eltérő bánásmód nem jelent hátrányos megkülönböztetést, ha – a nemzeti jog keretein belül – egy törvényes cél által objektíven és észszerűen igazolt, beleértve a foglalkoztatáspolitikát, a munkaerő-piaci és a szakképzési célkitűzéseket, és ha a cél elérésének eszközei megfelelők és szükségesek.

[...]

(2) A 2. cikk (2) bekezdése ellenére a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a foglalkoztatási szociális biztonsági rendszerekben a rendszerbe történő belépés korhatárhoz kötése, továbbá a nyugdíjra vagy rokkantsági ellátásra való jogosultság – beleértve az ilyen rendszerek alapján a foglalkoztatottak vagy a foglalkoztatottak csoportjai, illetve kategóriái részvételének különböző életkorhoz kötését – és az ilyen rendszerekkel kapcsolatos biztosításmatematikai számításokban az életkor használata nem jelent az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést, feltéve, hogy ez nem eredményez a nemi hovatartozáson alapuló hátrányos megkülönböztetést.”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és második kérdésre vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat.

A Verwaltungsgerichtshof (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Ausztria, a továbbiakban: VwGH) ítélkezési gyakorlata szerint a köztisztviselő soron kívüli előléptetése miatt az illetménybeli helyzete már nem az előmeneteli referencia-időponttól, hanem az őt alkalmazó hatóság szabad mérlegelésétől függ. Az, hogy az előmeneteli referencia-időpont – mint a besorolásról szóló mérlegelési jogkörben hozott döntés jelentős eleme – bizonyos szerepet játszhat a soron kívüli előléptetés során, a szabad mérlegelésen alapuló előléptetés esetén nem változtat ezen az eredményen. A munkavállalóknak EUMSZ 45. cikk szerinti szabad mozgáshoz való jogából az és a 2000/78 irányelv 1. és 2. cikke, valamint a hátrányos megkülönböztetésnek az 1612/68/EGK rendelet 7. cikke szerinti tilalmából nem vezethető le továbbá olyan érdemi követelmény, amely szerint az

alkalmazó hatóság mérlegelési jogkörében álló kinevezési aktusokat más (a köztisztviselő számára optimális) időpontbeli hatállyal megtettnek kell tekinteni (VwGH [legfelsőbb közigazgatási bíróság] 2021. április 13., Ro 2020/12/0001).

A VwGH [legfelsőbb közigazgatási bíróság] leszögezi továbbá, hogy az előléptetésről szóló döntés az alkalmazó hatóságnak a – főszabály szerint felülvizsgálat tárgyát nem képező – mérlegelési jogkörébe tartozik, amely döntés nincs kötve az „előléptetési iránymutatáshoz” sem, amely a jellegénél fogva csak az előléptetési gyakorlatra vonatkozó zsinórmértéknek minősül (VwGH [legfelsőbb közigazgatási bíróság] 2017. február 21., Ro 2016/12/0019).

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésre vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat.

A 1994. évi Kärntner Landesvertragsbedienstetengesetz (karintiai tartományi szerződéses alkalmazottakról szóló törvény, a továbbiakban: K-LVVG) a DRG 145. §-ának (11) bekezdésével közel azonos szövegű egyik rendelkezésének (1994. évi K-LVVG 41. §-ának (12) bekezdése) objektív indoklásával kapcsolatos aggályok miatt az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria, a továbbiakban: OGH) munka- és szociális ügyekkel foglalkozó kollégiuma az előtte folyamatban lévő eljárásban 2023. március 29-i, 8 ObA 82/22z. számú végzésében kérelmet nyújtott be a Verfassungsgerichtshofhoz (alkotmánybíróság, a továbbiakban: VfGH) a rendelkezés egyes részei, illetve a K-LVVG 41. §-a megsemmisítése iránt azok alkotmányellenes volta miatt. Ezt az OGH (legfelsőbb bíróság) a korábbi belföldi és a külföldi szolgálati idő eltérő kezelése tekintetében az alkotmányjog által megkövetelt objektivitással kapcsolatos kételyekkel indokolta. Az OGH (legfelsőbb bíróság) a „Ausztrián kívüli” korábbi szolgálati idő kapcsoló tényezőjét, és így e kedvező szabályozásnak az Ausztriában töltött korábbi szolgálati időre való alkalmazásának a kizárását, a szabad mozgáshoz való joggal kapcsolatos ítélkezési gyakorlat és az uniós jog szempontjából is kérdésesnek tartotta, amikor az uniós jog követelményeihez „igazították”. Az OGH (legfelsőbb bíróság) azzal is érvelt, hogy az áttöltésre is vonatkozik a Charta 20. cikkében foglalt egyenlőség elvének objektivitási követelménye.

A VfGH (alkotmánybíróság) a 2023. október 4-i, G 192/2023. számú ítéletében megállapítja, hogy nem tartja aggályosnak ezt a megkülönböztetést a Bundes-Verfassungsgesetz (szövetségi alkotmányos törvény, a továbbiakban: B-VG) 7. cikke és a Staatsgrundgesetz (osztrák alaptörvény, a továbbiakban: StGG) 2. cikke szerinti egyenlőség elve tekintetében. A Charta 20. cikkével kapcsolatban a VfGH (alkotmánybíróság) megállapítja, hogy az 1994. évi K-LVVG 41. §-ának (12) bekezdését a nemzeti jogalkotó a saját hatáskörében hozta, és ezért az alkotmánybíróságnak magát a szabályozást, illetve azt az StGG 2. cikkében és a B-VG 7. cikkében foglalt egyenlőség elvének mércéje alapján kell megítélnie. Az alkotmánybíróság az OGH (legfelsőbb bíróság) kérelmeit anyagi okokból és formai okokból is elutasította.

D. A nemzeti rendelkezésekkel kapcsolatos kétségek okai:

A Landesverwaltungsgericht Kärnten (karintiai regionális közigazgatási bíróság) az EUMSZ 267. cikk értelmében vett tagállami bíróság. A Landesverwaltungsgericht (regionális közigazgatási bíróság) döntése a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben megfogalmazott és az alábbiakban részletesen ismertetett, az uniós jog értelmezésére vonatkozó kérdésekre adott válaszoktól függ. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem benyújtására azért volt szükség, mivel az uniós jog helyes alkalmazása nem annyira nyilvánvaló, hogy az minden észszerű kétséget kizárna.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első és második kérdésről (az LGBl. 82/2011. sz. törvény VI. cikkének (7) bekezdése / az 1994. évi K- DRG 305b. §-a)

A Bíróság kimondta, hogy az egyenértékű korábbi szolgálati időket mindig teljes egészében kell a fennálló munkaviszonyba beszámítani, ha van rendelkezés a korábbi szolgálati idők ilyen jellegű figyelembevételéről (C-703/17. sz. ügy, EU:C:2019:850).

A jelen ügyben a törvény (a K-DRG 145. §-ának (11) bekezdése) előírja az egyenértékű korábbi külföldi szolgálati idő figyelembevételét az előmeneteli referencia-időpont meghatározásakor. A korábbi szolgálati idővel egyenértékű külföldi szolgálati időket ezért az előmeneteli referencia-időpontba be kell számítani.

Az 1994. évi K-DRG 305b. §-a (valamint az LGBl. 82/2011. sz. törvény VI. cikkének (7) bekezdése) azonban előírja, hogy az előmeneteli referencia-időpontnak és az ebből következő illetménybeli helyzetnek az e törvénynek az LGBl. 60/2019. számú törvénnyel módosított 143. és 145. §-a alapján történő újbóli megállapítását hivatalból, indokolatlan késedelem nélkül és kizárólag azokban az esetekben kell elvégezni, amelyekben a fennálló illetménybeli helyzetet az előmeneteli referencia-időpont határozza meg.

Az 1994. évi K-DRG 305b. §-a (4) bekezdésének 1. pontja kimondja, hogy e törvény 143. és 145. §-át továbbra is a 2003. december 31-én hatályos változatban kell alkalmazni azokra a személyekre, akik esetében az előmeneteli referencia-időpontot a (2) bekezdés alapján nem kell újra meghatározni.

Az 1994. évi K-DRG 305b. §-a (2) bekezdésének rendelkezése (valamint az LGBl. 82/2011. sz. törvény VI. cikkének (7) bekezdése) tehát kimondja, hogy a köztisztviselő nem kérelmezheti az előmeneteli referencia-időpont újbóli meghatározását, ha a szakmai pályafutása során előléptették.

A jelen ügyben kérdéses, hogy a K-DRG 305b. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezés kizárja-e a vonatkozó korábbi szolgálati idők beszámítását. Ennek oka, hogy ha a vonatkozó korábbi szolgálati időket nem veszik figyelembe, akkor a jelenlegi munkáltatónál beszámítandó korábbi szolgálati idők mértéke

korlátozott. Ez a törvényi szabályozás a vonatkozó korábbi szolgálati idő beszámítására vagy a vonatkozó korábbi szolgálati idő beszámításának mellőzésére vonatkozó korlátozást rögzít, és többé nem teszi lehetővé az előmeneteli referencia-időpont újbóli meghatározását.

Mivel a felperes az előléptetés következtében új illetménybeli és előmeneteli rendszerbe kerül át, a szóban forgó rendelkezés nem teszi lehetővé számára az előmeneteli referencia-időpontnak a vonatkozó korábbi külföldi szolgálati idők figyelembevételével történő újbóli kiszámítását. Az 1994. évi K-DRG 305b. §-a (2) bekezdésének rendelkezése ezt eleve nem teszi lehetővé számára. A felperes teljesen ki van zárva az előmeneteli referencia-időpont újbóli meghatározására vagy javítására szolgáló rendszerből.

A bíróság álláspontja szerint a szabályozás ellentétes az EUMSZ 45. cikkel és a 492/2011/EU rendelet 7. cikkének (1) bekezdésével, ha az illetmény szempontjából figyelembe vett szolgálati idő meghatározásához a korábbi szolgálati idő releváns, még figyelembe nem vett külföldi időszakai már nem kerülnek beszámításra, és így az illetmény szempontjából figyelembe vett szolgálati idő már nem határozható meg (újra), bár a beszámítást elvileg a törvény előírja.

Mivel az előléptetésnek a mérlegezési jogkörbe tartozó aktusa esetén teljesülniük kell az időbeli követelményeknek, illetve el kell érni bizonyos szolgálati éveket (ez a konkrét esetben: Karintia tartomány köztisztviselőinek előmenetelére, szolgálati időn alapuló előrelépésére és előléptetésére vonatkozó iránymutatások szerint 19 vagy 25 év), amelyeket ezenkívül az előmeneteli referencia-időponttól számítják, az a törvényi rendelkezés, amely szerint az előmeneteli referencia-időpontot az előléptetés miatt már nem lehet újra meghatározni, az idősebb munkavállalókat érinti. A másik besorolási osztályba történő áthelyezés az előmeneteli referencia-időpont figyelembevételével történik.

A eljáró bíróságban felmerül továbbá a kérdés, hogy az illetménybeli helyzet újbóli meghatározása a releváns korábbi szolgálati idő figyelembevétele és az újraszámítás lehetősége nélkül hátrányos megkülönböztetésnek minősül-e, és ennek fényében az uniós joggal ellentétesnek tekintendő-e. Mivel az előléptetés bizonyos szolgálati évek elérésén alapul, és ezért az idősebb köztisztviselőket érinti, akik olyan rendszerben vannak, ahol nincs lehetőség a releváns korábbi szolgálati idő beszámítására vagy az előmeneteli referencia-időpont javítására, ez az életkoron alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősülhet.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésről (az 1994. évi K-DRG 145. §-ának (11) bekezdése)

A Bíróság a C-24/17. sz. ügyben 2019. május 8-án hozott ítéletében (EU:C:2019:373) kimondta, hogy a magánszektorban szerzett releváns korábbi szolgálati idő elismerésére vonatkozó időbeli korlátozás nem egyeztethető össze a munkavállalóknak az EUMSZ 45. cikk szerinti és a munkavállalók szabad

mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti szabad mozgásával. A Bíróság a 2019. október 10-i C-703/17. sz. ügyben (EU:C:2019:850) és a 2020. április 23-i C-710/18. sz. ügyben (EU:C:2020:299) hozott ítéletében pontosította ítélkezési gyakorlatát a tekintetben, hogy az uniós jog megköveteli a munkavállalók szabad mozgásának biztosításához azonos vagy azzal egyenértékű előzetes tapasztalat elismerését, míg a csupán hasznosnak bizonyuló előzetes tapasztalat esetében ez nem áll fenn.

A karintiai tartományi jogalkotó a munkavállalók szabad mozgásának korlátozására vonatkozó ezen ítélkezési gyakorlatból kiindulva az LGBl. 81/2021. sz. törvénnyel módosította az előmeneteli referencia-időpont meghatározásának a K-DRG 145. §-ában foglalt rendelkezéseit (lásd: a törvénytervezethez fűzött 01-VD-LG-370/2020-320 számú magyarázat). Ez a törvényi szabályozás 2021. december 1-jén lépett hatályba.

Az egyenértékű szakmai tevékenység időszakai most már teljes mértékben beszámítanak, ha e szakmai tevékenység gyakorlására Ausztrián kívül (az EGT valamely szerződő felének vagy az EU valamely tagállamának területén, olyan államban, amelynek állampolgárai az osztrák állampolgárokkal azonos jogokkal rendelkeznek a szakma gyakorlásához, vagy az Európai Unió valamely intézményében vagy Ausztria részvételével működő nemzetközi intézményben) került sor, miközben a magánszektorban, belföldön végzett egyenértékű szakmai tevékenység nem számítható be. A belföldön végzett szakmai tevékenység beszámításának a megtagadását azzal indokolják, hogy az nem tartozik a szabad mozgásra vonatkozó uniós jogi rendelkezések hatálya alá.

A jelen jogi helyzet az uniós jog hatálya alá tartozik, mivel a szóban forgó nemzeti szabályozást (a K-DRG 145. §-ának (11) bekezdése) a tartományi jogalkotó az EUMSZ 45. cikkel és a 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban, valamint a Bíróság fent említett ítélkezési gyakorlata alapján a munkavállalók szabad mozgásának biztosítása érdekében hajtotta végre.

A kérdés az uniós jog értelmezésére vonatkozik, mivel az alkalmazandó nemzeti rendelkezések az uniós jogi aktusokat átültető szabályozások. A jelen ügy ezért az uniós jognak a Charta 51. cikkének (1) bekezdése szerinti végrehajtását érinti, és a Charta 20. cikke az uniós jog átültetése és a jogalkotó által a K-DRG 145. §-ának (11) bekezdésével végrehajtott „kiigazítás” miatt érintett. A tagállamokra nézve kötelező a Charta a másodlagos uniós jog átültetése során.

Az eljáró bíróság álláspontja szerint az „Ausztrián kívüli” korábbi szolgálati idő kapcsoló tényezője, és így e kedvező szabályozásnak az Ausztriában töltött korábbi szolgálati időre való alkalmazásának a kizárása az uniós jog követelményeinek a szabad mozgáshoz való joggal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatból levezetett megfelelés érdekében nem igazolható az uniós jog átültetésének kötelezettségével (lásd: Európai Unió Bírósága, C-290/94, 29. pont

[EU:C:1996:265]). A Charta 20. cikkében foglalt egyenlőségi elv objektivitási követelménye éppen az átültetésre vonatkozik, és az eljáró bíróság álláspontja szerint az ilyen átültetés ellentétes a Charta 20. cikkével.

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM